

№ 168/274

258666

Черкаська область
Лисянський р-н
с. Бужанка
Славгородський П.М.

[Фото - фас]

[Фото – зворотній бік, підпис]

«Андрійчук Михайло Петрович (1907- 1932 р.р.) голова Яблунівської сільради Лисянського р-ну Черкаської обл. його зарубав один селянин за те що він забирав все до зернини.

Добрий день, Володимир Антонович і Ліда Борисівна!

Надсилаю вам фото Андрійчука, одного з тих сталінських яничарів. Я вам про нього вже писав.

Також надсилаю листа, якого я послав доценту кафедри історії Київського Державного Університету Сургаю Г.І. Можливо цей лист являтиме для вас якийсь інтерес.

Якщо є у вас можливість, напишіть мені, будь ласка, декілька строчок.

З повагою П.Славгородський
21.2.89 р.

Київ. Київський Державний Університет
Доценту кафедри історії УРСР
Сургаю Г.І.

Шановний товаришу Сургай!

У «Вечернем Киеве» за 14.11.87 р. я прочитав вашу статтю «Куда податься «посторонним?» і вирішив написати вам цього листа. Хочу повести з вами розмову про народну трагедію – про страшний голодний 1933-й рік.

Ви пишете: «...Что же касается размеров голода, утверждений о его якобы искусственном характере – все это требует тщательного, прежде всего документального, исследования специалистов...»

Хочу запитать: що вам ще не ясно в цьому питанні, товаришу Сургай? Привожу уривок з статті «Человек, земля, звезды», опублікованій в «Огоньке» №43 за 1987 рік:

«...Да, соловьи щебетали в молодых садах. Да, слышались дилеккие девичьи хоры. Но вскоре Украина будет жестоко голодать. Этот голоду унесет с собой десятки и сотни тысяч жизней... Не по наслышке знаю этот голод... все голодали. Чувство голода усугублялось неопишваемым зрелищем: падающие прямо на улицах трупы увозили штабелями в неизвестном направлении. Молодые и старые. Сельские и городские...»

А ось уривок з листа Ф.Ф.Раскольникову Сталіну:

«...Ваша безумная вакханалия не может продолжаться долго. Бесконечен список Ваших преступлений. Бесконечен список Ваших жертв, нет возможности их перечислить. Рано или поздно советский народ посадит Вас на скамью подсудимых как предателя социализма и революции, главного вредителя, подлинного врага народа, организатора голода и судебных подлогов...»

(«Огонек» №26 за 1987 год. Статья «Федор Раскольников»)

А ось вам, товаришу Сургай, запис, який я зробив 28.7.87 р.:

«...Костянтин Коваль в 1933 році був головою сільради в Бужанці. Одного разу він хотів забрать у нас картоплю. Ми стали не давати. Коваль тягне мішок з картоплею до себе, а ми до себе. Мішок розірвався і картопля висипалась на землю. Коваль розтоптав ту картоплю ногами щоб не дісталась нам.

Ми шили ляльки і начиняли їх зерном, щоб те зерно не забрали. Але зерно знаходили там і забирали. В нас вимерла з голоду майже вся сім'я: батько, дві сестри і брат.

Забрали в нас бичка і Сотницькому (в проваллі С.П.) зарізали. М'ясо забрали собі і з'їли ті, хто забирав скотину в людей. Ламали груби і хати і знаходили зерно і забирали до зернини...» Це все мені розповіла моя односельчанка Поліщук Антонина Олександрівна.

А ви ще хочете якогось «документального дослідження спеціалістів.» Я думаю що в наших офіційних документах цього злочину перед людством ніде не записано.

Приїдьте до нас і вам про цю народну трагедію розкажуть ті люди які були очевидцями цієї трагедії, яким пощастило її пережити. Вони вам розкажуть як в людей забирали до зернини, свідомо залишаючи людей на голодну смерть. Вони вам розкажуть як людей ще живих вивозили на цвинтар в тому числі і малих дітей і вкидали в братські могили. Вони вам покажуть ті братські могили, які позападали і позаростали кущами і бур'яном.

В сусідньому селі Яблунівці живе Лебідь Денис Микитович якого в 1933-му році ще живого одвезли на цвинтар і вкинули в баратську могилу. Недавно я розмовляв з ним.

Голод 1933-го року – це була наруга над нацією, це був злочин проти людства. Такого лиха, такого свавілля ще не було на Україні до 1933-го року

Якщо говорити про «документальное исследование» то треба було б установити імена жертв 1933-го року і імена запопадливих виконавців цієї злої волі. Тих виконавців треба було б затаврувати ганьбою. Як то кажуть: «И мертвые позор имеют.» Немає строка давності таким злочинам. Американський філософ Сантаяна сказав:

- «Народ, який не пам'ятає свого минулого приречений знову його пережити.»

«Хто забуває про своє минуле, той не достойний свого майбутнього» - сказав М.Т.Рильський

Про 1933-1 рік я писав Центральному Комітету КПУ, Ради Міністрів України, Президії Верховної Ради України, XXVII з'їзду КПРС і М.С. Горбачову, але все даремно. Я пропонував і вимагав поставити пам'ятники тим, хто помер лютою голодною смертю в 1933-му році

Якщо бажаєте, я можу вислати вам копію листа про 1933-й рік.

П.Славгородський.
Черкаська область
Лисянський район
с. Бужанка
2.12.87 р.